

[Fiskeriministeren.]

på betydelige juridiske vanskeligheder. Derimod har man fundet det rimeligt at søge gennemført ordningen, for så vidt angår lystfiskeriet i saltvand, et synspunkt, som jeg har kunnet give fuld tilslutning til.

Med hensyn til de ændringer i det her foreliggende forslag, som har fundet sted i forhold til forslaget fra Nordisk Råds juridiske nimanndskomiteé, henviser jeg til bemærkningerne til lovforslaget.

Efter lovforslaget vil der i øvrigt efter ansøgning i hvert enkelt tilfælde også blive givet adgang for andre udenlandske statsborgere end nordiske til at udøve lystfiskeri på dansk søterritorium. Dette ligger på linje med, hvad man agter at gennemføre i Sverige, og foreslås ud fra turistmæssige hensyn, idet ikke så få udenlandske turister også fra andre lande end de nordiske i de senere år har ønsket at besøge Danmark netop for at kunne deltage i fiskekonkurrencer og lignende arrangementer.

Den her foreslåede ordning har været forelagt fiskeriets hovedorganisationer, der har tiltrådt denne alene på betingelse af, at det foreskrives, at de opnåede fangster ikke må gøres til genstand for handel. Dette ønske har jeg ment at måtte imødekomme.

Idet jeg i øvrigt henviser til de oplysninger, der indeholdes i de til lovforslaget knyttede bemærkninger, skal jeg anbefale lovforslaget til velvillig behandling og hurtigt fremme i det høje ting.

Landbrugsministeren (Skytte): Herved skal jeg tillade mig for det høje ting at fremsætte forslag til klitlov.

Lovforslaget er udarbejdet af et udvalg bestående af repræsentanter for landbo- og husmandsforeningerne, Danmarks Naturfredningsforening, Amtsrådsforeningen, Sogneradsforeningen samt statens klitvæsen og landbrugsministeriet og er i den foreliggende udformning enstemmigt tiltrådt af udvalget. Udvalgets betænkning af 8. januar 1960 er tilgået det høje ting.

Lovforslaget tager sigte på at erstatte hele den gældende lovgivning om sandflugtens bekæmpelse, hvis ældste gældende lovbestemmelser er fra 1857 og 1867 og senere er suppleret med tillægslove af 1. april 1921 og 11. maj 1935, og som ganske

naturligt trænger til en sammenfattende ajourføring og modernisering.

Denne lovgivnings formål, nemlig at bekæmpe virkningerne af tidligere sandflugt og at søge at hindre opståen af ny sandflugt, har oprindeligt, hvor sandflugt alene kunne opstå ved naturkræfternes spil eller ved den særlige benyttelse, den stedlige befolkning gjorde af disse arealer, kunnet tilgodeses ved bestemmelser om fredning for færdsel og anden benyttelse af særligt udvalgte enkeltstrækninger. Imidlertid fandtes det allerede ved tillægsloven af 1935 nødvendigt for vestkystens vedkommende at fastsætte mere almindelige bestemmelser om fredning af strandbredden og den tilgrænsende havklit, idet offentlighedens færdsel samt bebyggelse, herunder navnlig sommerhusbyggeri, og anden stigende benyttelse af klitarealerne skabte nye problemer med hensyn til en forsvarlig dæmpning af sandflugten.

Disse problemer er ikke blevet mindre i årene siden 1935, hvor den fortsatte stigning i motorkørsel og turistliv og i behovet for sommerhusbyggeri, kampering og andet friluftsliv har medført en øget risiko for sandflugt og forøget behovet for dæmpningsforanstaltninger og for regulering med hensyn til bebyggelse og andre foranstaltninger, som kan skærpe faren for sandflugt.

Lovforslaget indeholder derfor dels en udvidelse af klitfredningens udstrækning, hvor den fredede havklit langs vestkysten på enkelte steder er smallere end 100 m, idet fredningen i disse tilfælde foreslås udvidet til de bagved liggende arealer inden for 100 m regnet fra strandbredden, dels regler om fremtidige periodiske revisioner af klitfredningsgrænsen langs vestkysten. Ved sådanne revisioner skal der efter forslaget kunne gennemføres reguleringer af fredningsgrænsen ikke blot, som det i de forløbne år er sket ved enkelte lokale revisioner, når kystlinjen er rykket tilbage, men også når forandringer i klitternes karakter og udstrækning gør det fornødent, eller når stigende bebyggelse eller forøget færdsel udsætter klitstrækninger bag den nuværende fredklit for sandflugtens genopståen.

Efter forslaget skal klitfredningen dog ikke ved revision af fredningsgrænsen kunne udvides ud over en afstand af 500 m fra strandbredden, svarende til den efter 1935-